
"Proces" szesnastu : Uchwała Nr 7

Palestra 34/6-7(390-391), 65

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Proces“ szesnastu

Uchwała Nr 7/IV Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9 czerwca 1990 r.

W 45-lecie bezprawnego wywiezienia, sądenia i skazania Przywódców Podziemnych Władz Rzeczypospolitej przez Kolegium Wojskowe Sądu Najwyższego ZSRR, w dniu uroczystego odsłonięcia pomnika poświęconego temu wydarzeniu —

Naczelna Rada Adwokacka na swoim plenarnym posiedzeniu w dniu 9 czerwca 1990 r. —

- 1) składa hołd Przywódcom Podziemnego Państwa Polskiego, a wśród nich pięciu adwokatom: Adamowi Bieniowi, Józefowi Chacińskiemu, Stanisławowi Mierzwie, Antoniemu Pajdakowi, Zbigniewowi Stypułkowskiemu, którzy wystąpili w obronie ciągłości Państwa Polskiego, jego godności i honoru, niepodległości i suwerenności, poszanowania prawa narodu i jednostki,
- 2) żąda wyjaśnienia wszystkich działań związanych z haniebnym postępowaniem nazwanym „procesem“,
- 3) wyraża nadzieję, że Naród Polski i wszystkie osoby dotknięte tym postępowaniem otrzymają stosowną satysfakcję,

Członkowie Prezydium NRA 18 czerwca 1990 r. tj. w rocznicę rozpoczęcia „procesu“ złożyli pod pomnikiem 16 Przywódców w Pruszkowie wieniec od adwokatury polskiej.

Adwokat Zbigniew Stypułkowski

Urodził się w Warszawie 26 marca 1904 r. Uczęszczał do gimnazjum im. Generała Chrzanowskiego przemianowanego następnie na gimnazjum im. Jana Zamojskiego (Smolna 30). Naukę gimnazjalną przerwał, gdyż zgłosił się do wojska jako ochotnik w czasie wojny w 1920 roku. Świadectwo dojrzałości uzyskał po zakończeniu działań wojennych w 1921 r. Studia na Wydziale Prawa UW ukończył w 1925 r., uzyskując tytuł magistra prawa.

Już w czasach uniwersyteckich dał się poznać jako bardzo aktywny działacz społeczny i polityczny. Od wczesnej młodości znajdował się pod urokiem dzieł Romana Dmowskiego i przez całe swoje życie związany był politycznie z obozem narodowym. Działał bardzo aktywnie w młodzieżowym ruchu „Wszehpolskim“. Był jednym z założycieli Korporacji Akademickiej „Aquilonia“. W latach 1924—1926 pełnił funkcje przewodniczącego Naczel-